

Protestantse Kerk

Warten - Warstiens - Wergea

Underweis

Nieuwsbrief Warten-Warstiens-Wergea

Juni 2020

38e Jaargang no. 2

In dit nummer

Onder de kersenboom

Gedicht

Meditatie

Gedicht
Elske Kampen

Vanuit de
Kerkenraad

Bloemengroet

Corona

René Grotenhuis

Belangrijke
adressen

Preekbeurten

Onder de kersenboom.

Gedicht.

*Blijf niet staren in het verleden
al doet het soms nog pijn
probeer te leven in het heden
hoe moeilijk dat ook mag zijn.
Er zijn gelukkig ook goede dingen
waardoor je leven mag
soms met vreugde
soms met pijn
maar probeer toch altijd positief te zijn*

Bertie Pauw.

Blijf niet staren. Het horen van deze 3 woorden maakt je nieuwsgierig, maar plotseling worden we met beide benen op de grond gezet: de corona pandemie doet de wereld op haar grondvesten schudden. Plotseling zijn mensen onthand, verkeren meer mensen in eenzaamheid en sterven mensen zonder afscheid.

Dit nummer van “Underweis”, waarin ook enkele leden van onze gemeente aan het woord komen, valt tussen Hemelvaart en Pinksteren. In het eerste hoofdstuk van het boek Handelingen, voert Jezus naar de hemel. Zijn leerlingen staren hem na en worden wakker geschud: ‘... wat staan jullie naar de hemel te kijken?’

Hoe ervaar ik zelf de omschakeling vanwege de coronacrisis?

Het begon eigenlijk al op 15 maart, toen de geplande dienst niet kon doorgaan. Ondanks dat we natuurlijk volstrekt werden overvallen door deze coronacrisis, konden velen op 22 maart al de weg naar de digitale kerkdienst vinden.

Naast de kerkomroep, is er in onze gemeente wekelijks een soort muurkrant per e-mail te lezen.

Ondanks de fysieke afstand kunnen we op die manier toch meer de verbondenheid ervaren. Er wordt pastoraal gebeld, geappt en er worden zelfs gewoon brieven geschreven. Ik ben daar oprecht blij mee. Trots ook op de gemeente die zichzelf zo opnieuw uitvindt.

Het is wel even schakelen, geen handgroet... Maar daartegenover staat wel die spontane feedback, dat telefoontje of die mailtjes die je anders misschien minder zou krijgen. Ik heb zelf op die manier ook contact met collega's in de werkgemeenschap.

Een einddatum voor de crisis kan niemand geven. Maar hoe houden we dit vol?

De coronacrisis vraagt veel van iedereen en daarom is het belangrijk om de contacten te onderhouden. Maar het maakt ons gelukkig ook creatief.

Met de versoepeling die op 11 mei is ingegaan, is er een zekere ontmoeting mogelijk met in achtneming van de voorgeschreven afstand. Het blijft vreemd, maar het is nodig. En zo te merken probeert iedereen naar vermogen te doen wat hij of zij kan en wat in de gemeente die wij dienen nodig is.

We kijken allemaal uit naar de eerste viering waar we als gemeente weer bij elkaar zijn. Tot die tijd proberen we op afstand verbonden te blijven.

Bloeiende steppe

Pinksteren, het feest van de Geest.

Met Pinksteren breekt de hemel. De vonken dalen neer op de hoofden van de mensen, onvoorwaardelijk. God stort zijn Geest uit op 'al wat leeft', vertelt het boek Handelingen. Het wonder van Pinksteren is dat er iets met ons gebeurt, iets wat wij niet kunnen bevatten. God geeft zich niet alleen aan de apostelen maar ook aan ons allemaal, ongeacht wie of wat wij zijn. Hij geeft zich ook aan de eunuch die, omdat hij in seksueel opzicht anders was, de tempel niet in mocht, en aan ouderen en anderen die zich gediscrimineerd voelen.

Er stak een onverwachte wind op, als in een nieuw Pinksteren. We leven van de adem die God in ons in blaast, wij delen in het vuur dat neerstrijkt op de hoofden... Dat brengt ons bij de strekking van het Pinksterfeest. Wij worden geïnspireerd om naar de wil van God te leven naar het voorbeeld van Christus.

Een oude joodse vertelling gaat over God die in het begin alleen is. Zijn licht is overal aanwezig en alles doordringend. Maar goddelijke liefde zoekt zich te delen. Daarom trekt God zich terug in zichzelf om ruimte te maken voor dat wat 'Niet-God' is. In dat lege 'Niets' schept Hij machtige schalen. Een kruik van vrede, van wijsheid, een schaal van gerechtigheid, van schoonheid, van waarheid. Tien oervormen roept God tevoorschijn. En daarin toont Hij iets van zijn eigen scheppingslicht. Maar de kruiken kunnen die stralende aanwezigheid niet dragen en barsten daarom uit elkaar. In duizend brokstukken vliegen zij uiteen. Kilometers, lichtjaren ver worden zij uiteen geslingerd. Zo ontstaat de wereld waarin wij leven. En sinds die tijd zitten wij met de brokstukken. Brokstukken met een vonk erin.

Wat we een beetje uit dit verhaal kunnen opmaken is dat het niet zo erg hoeft te zijn als je leven uit losse stukjes bestaat. We hebben nu eenmaal te maken met de gebrokenheid van ons leven. En er komen soms dingen op ons af die ons kunnen breken. Maar misschien zit er in elk van die brokstukjes wel een vonkje, een vonkje van licht. Misschien kan het nog gaan vonken in een moeilijke situatie. Misschien zit daarin wel een scheppende kracht van God verborgen. Dit verhaal geeft moed om de weerbarstige stukken van je leven onder ogen te zien.

En soms gaat het vonken. Zomaar ineens breekt er iets open, een nieuw inzicht, een verandering in gevoel, een ruimte voor een nieuwe manier van doen, voor geluk, voor heelheid. Vonken van God. Zoals met Pinksteren.

Tenslotte.

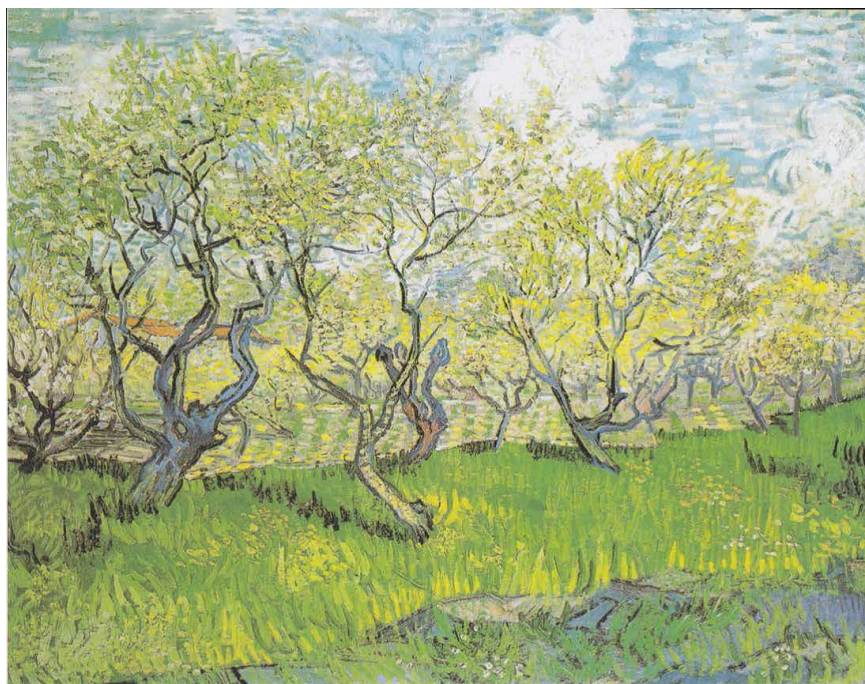
Hopelijk blijven we allemaal gezond, zowel lichamelijk als geestelijk. Soms is een crisis als dit ook een kans om je eigen emoties wat nader te beschouwen, en wellicht jezelf en je relaties te verdiepen. Misschien is er tijd voor waar je anders misschien niet aan toe komt: een goed boek, lekker in de tuin bezig, een telefoongesprek met iemand die je niet vaak belt, creativiteit die een uitweg vindt. Ik ben blij met de natuur die juist in de lente zo'n onverwoestbaar optimisme uitstraalt. Al dat nieuwe leven dat ontluikt!

U allen gezondheid en Gods zegen toegewenst.,

Hartelijke groet,

Ds. Alice Buizer-Tchiengang.

De bloeiende boomgaard.

Vincent van Gogh (1853 - 1890), Arles, april 1889, olieverf op doek, 73.2 cm x 93.1 cm

Credit's: Van Gogh Museum, Amsterdam (Vincent van Gogh Stichting)

“Bij het Zuid-Franse stadje Arles lagen veel fruitboomgaarden. Toen Van Gogh er in 1888 arriveerde, brak al snel de lente aan. Enthousiast schilderde hij verschillende bloeiende fruitbomen: abrikozen, amandelen, appels, perziken en deze pruimenbomen.

Maar Van Gogh was niet tevreden. Hij nam dit doek mee naar Saint-Rémy en werkte er daar uit zijn herinnering aan. ‘Het is me gelukt de harmonie van de tonen beter uit te drukken’, schreef hij.”

Houd moed, wees lief.

Underweis

Pagina 4

“De maand mei is ook een maand van gedenken.
Wij denken dan ook speciaal aan de mensen die wij in onze gemeente moeten missen.”

Sil ik (Elske Kampen)

*Yn’e sinne en ûnder in beam rin ik as yn in dream,
rin ik dûnsjend as in fear sa licht.
En it is krekt as witte inkeld mar myn skonken,
dat sa frij myn rinnen is.*

*Myn holle fielt hearlik leech, mar dan ynienen
fol mei kritend wyt fan wjukken yn’e fierte.
In fûgel pynlik plat yn read fan eangst en sear
leit op’e dyk.*

*En as ik dêr aanst bin, doch ik dan krekt as
sjoch ik neat, slút ik myn each foar dat wanhopich
wjukkeljen en dûnsje ik fierder yn myn dream en
oan dy wrakseling foarby?*

*Of bûch ik my en sil ik dan mei sêfte hannen
drage, krekt as by in stikje ierdbeitaart dat
net falle mei. En dat it letter thús dan
stadich stil wurdt yn in doaze en dea*

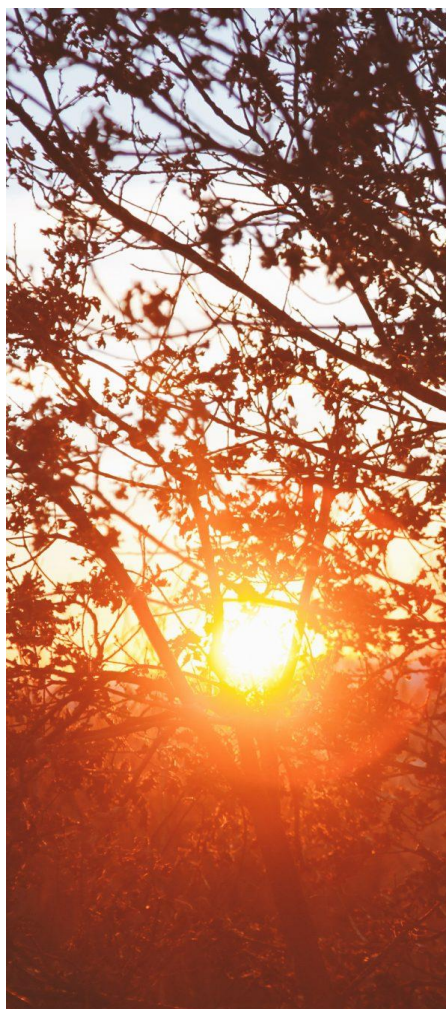
Zal ik

*In de zon en onder bomen loop ik als in een droom,
loop ik dansend als een veer zo licht. En het is net
alsof alleen mijn benen weten dat zo vrij
mijn lopen is.*

*Mijn hoofd voelt heerlijk leeg, maar dan plotseling
vol met een krijsend wit van vleugels in de verte.
Een vogel pijnlijk plat in rood van angst en zeer
ligt op de weg.*

*En als ik daar straks ben, doe ik dan net of
zie ik niets, sluit ik mijn oog voor dat wanhopig
fladderen en dans ik verder in mijn droom en
aan die worsteling voorbij?*

*Of buig ik mij en zal ik dan met zachte handen
dragen, net als bij een stukje aardbeitaart dat
niet vallen mag. En dat het later thuis dan
langzaam stil wordt in een doos en dood.*

Vanuit de kerkenraad.

Het is alweer een aantal maanden geleden dat ik een stukje in “Underweis” heb geschreven. Wat is er in die 3 maanden veel over ons heen gekomen

Het corona virus hield heel ons land, maar ook de landen wereld wide in de ban van deze griep pandemie. Veel mensen jong maar vooral ook oudere mensen thuis en in verzorgingshuizen werden ernstig ziek en zijn overleden aan dit virus. Ziekenhuizen raakten overvol. Mensen die in aanraking waren geweest met besmette mensen moesten thuis in strikte quarantaine en dat maakte de mensen bang.

Iedereen luisterde naar de berichten op radio en t.v. en volgden de voorschriften op die wij van regeringswegen opgelegd kregen. Het was ongewoon stil in de steden en dorpen overal in het land. Er waren geen reisbewegingen van openbaar vervoer en auto's, winkels, sportscholen en scholen werden gesloten, alleen de supermarkten bleven open. Mensen met een baan die thuis konden werken moesten thuis werken, anderen moesten ongewild thuis blijven door dat de bedrijven op slot gingen waar zij werkten, vele kwamen zo in financiële nood. De kinderen kregen opdrachten van school om deze op de laptop te maken. Alleen als het niet anders kon mocht je reizen onder strikte voorwaarden.

Alle bijeenkomsten van groepen mensen werd verboden, ook de kerken werden gesloten.

Alles werd stil gelegd en iedereen moest zoveel mogelijk thuisblijven.

De economie lag zo goed als stil.

Er werd veel van ons als bevolking gevraagd, maar de inzet van alle mensen was en is nog steeds groot vooral in de verzorgende beroepen.

Vanaf 1 juni worden de regels weer versoepeld en mogen een aantal bedrijven weer open voor max. dertig personen. Ook de kerken mogen, al zij dit wensen vanaf deze datum weer kerkdiensten houden met hooguit 30 personen. Vanaf 1 juli mogen we weer met hooguit 100 kerkgangers samenkomen.

Dit alles onder het voorbehoud dat de verspreiding van het virus onder controle blijft.

De overheid stelt aan de verruiming van de mogelijkheden wel strikte voorwaarden dat wij aantoonbaar de veiligheid van de kerkgangers waarborgen. Dit betekent dat de kerkgangers niet mogen zingen, omdat dit een aanzienlijk risico op verspreiding van het virus met zich mee brengt. Dat zal ons zwaar vallen. Ook moet iedere kerkenraad een gebruiksplan maken voor het kerkgebouw.

Sommigen van u vinden de verruiming van de mogelijkheden te snel komen. Zij zouden nu liever nog terughoudend willen zijn. Anderen vinden de verruiming niet snel genoeg gaan. Iedere kerkenraad kan hier het eigen tempo in volgen. De situatie in iedere gemeente is immers verschillend.

Wij zijn als kerk weliswaar vrij in het inrichten van ons kerkelijk leven, maar de overheid blijft verantwoordelijk voor de veiligheid en de openbare orde.

Wij als kerkenraad van de Hervormde gemeente Wartengahe hebben besloten om onze diensten in de maand juni nog niet te hervatten. Wij houden per mail contact met u over verdere beslissingen die wij nemen.

Wij wensen u goede Pinksterdagen toe en houd u zich aan de regels.

De tijden waarin wij leven zijn en blijven woelig en onzeker.

Moge God ons hierin nabij zijn.

*Die wolken, lucht en winden
Wijst spoor en loop en baan,
Zal ook wel wegen vinden
Waarlangs uw voet kan gaan.*

Aan u allen een hartelijke groet, namens de kerkenraad,
Janneke de Ruiter.

De bloemen van de kerk gingen naar:

1 maart naar Reinder de Jong Wergea
8 maart naar Wybren Wartena Warten

René Grotenhuis, theoloog

Tekst: Elleke Bal

Beeld: Theo Bos

In Volzin, 12 mei 2020

Volgens theoloog René Grotenhuis is het christendom er niet om het bestaande in stand te houden, maar om ruimte te maken voor de toekomst. "Ik zag de afgelopen weken als een bevestiging dat we vanuit de christelijke traditie iets te bieden hebben aan de wereld van vandaag".

René Grotenhuis

Amper was het coronavirus in ons land gearriveerd of de schappen in de supermarkt raakten leeg. Wc-rollen, koekjes en doperwten waren een paar dagen schaars. De deugd 'matigheid' gaat ons nog altijd moeilijk af, concludeert René Grotenhuis. Het coronavirus maakte ons bang, en we deden van alles om onze angst te bezweren. Als theoloog kon Grotenhuis het niet laten om de dreiging van het coronavirus van begin af aan te beschouwen in de context van de christelijke traditie. Zo dacht hij in die dagen van schaarste in de supermarkt aan de kardinale deugden die in de katholieke theologie een belangrijke rol spelen. Ze kunnen nog altijd goed van pas komen, meende hij. Verstand, rechtvaardigheid, moed en dus ook die matigheid: het blijft oefenen.

"Ik zag de afgelopen weken als een bevestiging dat we vanuit de christelijke traditie iets te bieden hebben aan de wereld van vandaag", zegt Grotenhuis. Hij hoopt dat dat niet zelfgenoegzaam klinkt, voegt hij er meteen aan toe. 'Prekerig' wil hij al helemaal niet overkomen. In zijn nieuwe boek *Zout. De blijvende kracht van de christelijke traditie*, wil hij dan ook 'in bescheidenheid' laten zien hoe 'verfrissend en vernieuwend' het christelijk denken kan zijn. *Zout* is een vervolg op *Van macht ontdaan*, over de veranderende positie van de kerk in de West- Europese samenleving. Daarin trok hij scherpe conclusies, zoals: de hedendaagse kerk moet eerst sterven, wil ze ruimte maken voor iets nieuws.

"Ik had het gevoel dat dit verhaal nog niet af was", vertelt Grotenhuis, vanuit zijn woning in Bilthoven - onvermijdelijk ontmoeten we elkaar niet in levenden lijve, maar via een videoverbinding. "Ik vroeg me steeds vaker af hoe de christelijke traditie in de toekomst een bijdrage kan leveren aan de samenleving." En daarom schetst hij in *Zout* in negen essays een christelijk perspectief op actuele vraagstukken zoals straffen, migratie, klimaat, technologie en het voltooid leven. Dat er behoefte is aan het christelijk gedachtengoed rondom die thema's, staat voor hem vast. "Er is in de maatschappij zoveel behoefte aan nieuwe betekenis. Zoals Christus in het evangelie zegt: de velden staan rijp voor de oogst."

U zegt: De christelijke traditie heeft iets te bieden aan de wereld van vandaag. Waar denkt u aan in deze angstige tijden?

"Angst staat inderdaad op de voorgrond op dit moment. En dat is logisch, het is een fundamentele emotie. In de Bijbel staat maar liefst 350 keer 'wees niet bang', heb ik geleerd uit de biografie van bisschop Tiny Muskens. In onze samenleving wordt controle gepredikt als antwoord op die angst. Psychologen geven adviezen als: maak een dagschema, dat geeft je controle over de dag. In het christelijke verhaal staat tegenover angst niet controle, maar vertrouwen. Dat is wezenlijk anders. Bij controle blijf je binnen een individualistisch mensbeeld, je moet dan zelf die controle terugpakken en greep krijgen op wat er gebeurt. Vertrouwen opent je juist voor anderen, en dat kan alleen als je de

wereld groter ziet dan jezelf. Ik zie dat als een authentiek christelijke boodschap: dat je kunt leven in een wereld die groter is dan jezelf."

U constateert dat we het moeilijk vinden om 'het kwaad' nog een plek te geven in ons leven. U schrijft: we kunnen met kennis en verstandig handelen het kwaad niet uitbannen. Maar iets als een virus kan toch alleen door verstandig handelen bestreden worden?

"We mogen niet achteroverleunen en we moeten alles doen wat binnen het menselijke ligt om dit virus kwijt te raken. We moeten ertegen strijden en toch ook accepteren dat het kwaad er is. Het steekt telkens weer de kop op in nieuwe gedaanten. In de christelijke traditie is altijd onderscheid gemaakt tussen het natuurlijke kwaad en het menselijke kwaad. Waar ik de laatste tijd veel over nadenk, is hoe ook het natuurlijke kwaad, menselijk kwaad is. De bosbranden in Californië en Australië ontstonden niet alleen door die ongrijpbare natuur, maar zijn mede door onszelf getriggerd. Als je kijkt naar het ontstaan van de coronacrisis - als gevolg van de manier waarop we met dieren omgaan - dan zie je dat die scheidslijn steeds dunner wordt, tussen gedrag en natuurlijk kwaad. Dat gaat in elkaar vervloeien. Dat is voor mij een nieuwe manier van kijken."

Maar dan moeten we toch nóg beter ons best doen om ons gedrag te veranderen?

"Dat begint bij de realisatie dat het kwaad ook in mijzelf zit. Als alleen anderen het kwaad zijn, dan houd je die illusie dat je het uit kunt bannen, als we maar hard genoeg werken of genoeg goede wetten en regels maken. In de christelijke traditie wordt ook altijd onderscheid gemaakt tussen wat mensen doen en wie ze zijn.

Augustinus zei het zo: God haat de zonde, maar heeft de zondaar lief. We veroordelen elkaar zo vaak en zo hard. In het boek noem ik het voorbeeld van de ex-vrouw en medeplichtige van Dutroux.

Zusters wilden haar na haar vrijlating in een klooster opnemen, maar daar ontstond weerstand tegen. Het was alsof mensen wilden dat ze uit de samenleving verbannen zou worden. Dan denk ik aan het verhaal van Kaïn en Abel. Kaïn doodde zijn broer en zwierf daarna verloren over de aarde. Het liefst zouden we het kwaad over de aarde jagen als mensen die eigenlijk geen recht meer hebben om er te zijn, maar in dit verhaal beschermt God Kaïn uiteindelijk."

U schrijft ook: God houdt van Geert Wilders. Dat is een mooie boodschap. Maar het eerste woord in die zin is 'God'. Komt zo'n God-boodschap in een seculiere samenleving wel aan?

"Het is moeilijk om over God te spreken als God voor veel mensen iets is waar ze geen enkele voorstelling bij hebben. En toch denk ik dat we in die termen moeten blijven spreken. Voor mij staat God voor datgene wat groter is dan ikzelf, en wat mijzelf optilt. Zo'n idee zal veel mensen niet vreemd zijn, maar ze noemen het anders. Ik beschouw mezelf niet als een missionaris die mensen moet bekeren. Maar ik wil wél de kracht van de christelijke traditie laten zien. Ik geloof dat God een verrijking van je leven kan zijn en rust geeft."

Met elkaar – Voor elkaar.

Bij de gereformeerde kerk hangt al weken lang de vlag met het opschrift: Met elkaar – Voor elkaar.

Dit is natuurlijk veelzeggend.

Moed houden is denk ik heel belangrijk vooral in deze tijd en dus ook als het nodig is mensen moed geven.

Het liefhebben is ook veelzeggend alleen het fysieke liefhebben staat nu even in de wachtstand.

Toen we op 8 maart jl. in Warten de kerkdienst bijwoonden had geen van ons het idee dat dit voorlopig de laatste keer zou zijn dat we op deze manier bijeen waren.

De laatste keer van samen zingen en bidden.

Nadien was er de Mattheus Passion en alle vieringen rondom Pasen die

we nu noodgedwongen thuis moesten vieren. Heel fijn dat nu iedere zondag een viering op Omrop Fryslân is vanuit de kerk in Franeker. En wat zou het fijn zijn om binnen niet te lange tijd op deze manier als gemeente weer samen te kunnen zijn! Maar we moeten geduld hebben en ook moed houden want eens zal er weer een zondag zijn dat de klokken om 8 uur en kwart over negen luiden en kunnen we dan elkaar weer van dichtbij begroeten. In deze tijd van weinig ontmoetingen is er gelukkig nog de telefoon. Zodat we over en weer kunnen horen hoe het gaat. In de tussentijd gaat het leven verder maar zijn er natuurlijk zeker zorgen voor de nabije toekomst. Een toekomst met of zonder werk. Een portemonnee die wellicht wat lichter is. Maar we moeten ondanks dat ons ook realiseren dat zoals het tot nu ging wel erg veel mogelijk was. Het meer is en was nooit vol, en wellicht breken er naderhand weer tijden aan dat we weer eens pas op de plaats moeten maken. Aan de vlaggenmast bij mij thuis hangt een mooie rode vlag met daarop de tekst **“Met Elkaar, Voor Elkaar.”**

Hopelijk gaat deze leus gelden voor alle tijden die komen waarop we samen weer gezond en veilig kunnen leven.

Anton Nieuwdam .

Corona.

Sinds maart en april hebben we het te doen met het corona tijdperk, 1 meter 50 afstand houden. Velen van ons hebben het moeilijk. Grootouders komen niet op bezoek bij de kinderen als ze hun verjaardag vieren of iets dergelijks. Maar helaas, als iemand in het verpleeghuis zit en niet door haar man of vrouw op bezoek mag, is heel erg triest. Wat wel even genoemd mag worden, is dat onze kerkelijke gemeente “Wartengahe” ons verraste met een bos bloemen (tulpen) en zo vele anderen (saamhorigheid) Wijzelf zijn veel aan het tuinieren en veel buiten bezig.

Wij wensen iedereen veel sterkte en gezondheid toe de komende tijd en probeer het zo goed mogelijk vol te houden. Wij hopen weer op betere tijden.

Piet en Anneke Gerbens, Buorren 7 9004 XW Warstiens.

Koroana tiid.

It is in hiele frjemde ûnwennige tiid dizze koroana tiid. In ûnsichtbere fijân hat de hiele wrâld yn syn greep. Der is hiel wat geande, wy sjogge en hearre it op’e radio en telefyzje en lêze it yn de krante. It is in ûnwisse tiid mei in protte ûnrêst oer ús sûnens en wy wrakselje mei de 1.50 meter ôfstân, gjin besite fan bern, pake en beppesizzers, famylje en freonen. Gjûn moetingen yn ús tsjerken, de doar bliuwt ticht, it oargel swijkt. Sa sit ik no snein te moarns op’e bank mei it moarnsbrochje op’e skutte en sjoch op “Omrop Fryslân” nei de tsjerketsjinst fanút de P.K.N. tsjerke te Frjentsjer. Mei de oarder fan tsjinst op myn byldskerm folgje ik de tsjinst. As it ljocht fan de pearskekears oanstutsen wurdt, stek ik ek in kearske oan. In wichtich barren, goed foar it geastlik libben. De meditaasje en de gebeden is foar my brea foar ûnderweis. Ik besykje de lieten mei te sjongen, mar myn stim krast en kreaket, it is net mear om oan te hearren. Wat mis ik de fleur en wille mei de koarleden. Neffens de “routeplanner” moetsje wy elkoar wer nei 1 july. En as alles mei sit kinne wy de startsnein útbundich mei elkoar fiere. Lökkich is der yn dizze stille tiid net allinnich kommer en kwel. Sjoch ris om jim hinne, it is maaitiid en dizze tiid belibje ik altyd mei hert en siele. En tink ik oan it lied dat wy learden op de legere skoalle: “O, maaitiid, wat bisto wûnder moai, natuer dy pronket bûten roai”. Dêryn sykje ik de stille en sjoch nei boppen nei de strak blauwe loft sûnder fleantugen. Wat in prachtich moai gebaar fan ús P.K.N. tsjerken Warten, Wergea en Warstiens om rûnom mei Peaske tulpen en in fleurich fioeltsje rûn te bringen. Tige, tige tank dêrfoar. Bliuw sûn en pas goed op elkoar.

Leentje Kalsbeek.

*Ik wil zingen
over mooie dingen
over mensen, die elkaar liefhebben
en over de duizenden blikken, die elkaar kruisen.
Ik wil zingen
over de goede kant van de straat
daar, waar de zon schijnt
zelfs als het te mooi is om waar te zijn;
o, op jou, dichter, reken ik en wees vriendelijk:
geef het blauw van de hemel weer een plaats in je woorden
zet weer een geranium op je balkon.
Vergeet je eentonige verzuchtingen
en het klagende spel van je violen.
Ik wil zingen over dingen die goed doen
over woorden, die van elders komen
en over lentes, die terugkeren uit ballingschap.*

Corona.

Alice vroeg me of ik voor de nieuwsbrief een stukje wilde schrijven hoe het met ons gezin gaat in deze coronatijd. We leven nu al een aantal maanden op anderhalve meter afstand, maar ik betrap me er zo nu en dan nog steeds op dat ik even bewust denk. Gebeurt dit echt? En ook op zo'n grote schaal in de hele wereld. Het blijft onwerkelijk wat mij betreft. Het werk op de boerderij gaat hier natuurlijk gewoon door en we genieten nog meer dan anders van de ruimte die wij om huis hebben aan tuin en erf.

Harmen heeft in januari een halve nieuwe knie gekregen. Was al een stuk hersteld en kreeg om de week fysio toen dit stopte. Het gaat prima met hem, maar hij moet leren alles met mate te doen. We hebben op dit moment nog boerenhulp. Dit is buiten ons gezin de enige persoon die hier nog in huis mag komen. In het verpleeghuis waar ik werk mag nog niemand op bezoek komen. Wat inhoudt dat als er een bewoner ziek wordt, het via het personeel meegenomen wordt. Ik kom zelf bij niemand in huis en niemand mag er dus bij ons in. Hoop voor zowel onze bewoners als ook de families dat hier snel een versoepeling in mag komen. Er wordt wel veel gebeld en beeld gebeld met familie, maar dat kan natuurlijk het persoonlijk contact niet vervangen

Rients loopt nu nog een paar weken stage, Auke liep stage in de horeca en is nu thuis van school en stage, maar heeft daardoor nu wel tijd zijn vader te helpen op de boerderij. Hans doet werken/leren. School heeft hij momenteel via de computer, maar hij is wel aan het werk. Verder heeft hij een kleine kruiser en is dus veel op het water te vinden. Wat ben ik blij met het mooie weer van de afgelopen weken. We kunnen nu een bakkie in de tuin doen of een stuk wandelen met een vriendin of ouders.

Verder ben ik persoonlijk erg blij dat ik contact kan houden met familie en vrienden door veel en vaak te appen. En volgens Harmen is de telefoonrekening (dank zij mij ben ik bang) meer dan verdubbeld de laatste maanden. Voor iedereen die deze nieuwsbrief leest een lieve groet en ik hoop tot spoedig ziens.

Mieke Posthumus.

Belangrijke adressen:

Voorganger:

Ds. Alice Buizer-Tchiengang,
De Welle 48, 8939 AT Leeuwarden.
Tel. 058-2159100
Fax. 058-2990529
E-mail: alicebuizer@gmail.com

Ouderling/Contactpersoon voor het pastoraal werk:

Janneke de Ruiter-Donkersloot,
Palmastrjitte 6, 9005 MJ Wergea.
Tel. 058-8435549
E-mail: pw@deruiteragro.com

Ouderling/preekvoorziening:

Fokje Hoekstra-Oosting,
Hoofdstraat 66, 9003 LL Warten.
Tel. 058-2552271
E-mail: fokjehoekstra66@gmail.com

Diaken:

Harma Landheer,
Stukleane 6, 9003 XR Warten.
Tel. 058-2551746
E-mail: ghlandheer@hotmail.com

Diaken en lid van het college van rentmeesters:

Wigle Vriesinga,
De Marren 31, 9005 MS Wergea.
Tel. 058-8448499
E-mail: wigle@impactpoeder.nl

Voorzitter, penningmeester en administrateur van het College van kerkrentmeesters:

Piet van der Velde,
De Mieden 36, 9003 MS Warten.
Tel. 058-2552874
E-mail: pietengrietjevandervelde@gmail.com

Redactie Kerkblad:

Antsje de Boer v.d. Woude,
De Marren 45, 9005 NS Wergea.
Tel. 058-2552329
E-mail adres: boerdejan@kpnmail.nl

Contactpersonen kerkgebouwen:

Kerk Warten:

Piet van der Velde,
De Mieden 36, 9003 MS Warten.
Tel. 058-2552874
E-mail: pietengrietjevandervelde@gmail.com

Kerk Warstiens:

Hedzer Weijer,
Buorren 6, 9004 XW Warstiens.
Tel. 058-2551204
E-mail: hyweijer@gmail.com

Kerkgebouw "de Frissel Wergea":

Wigle Vriesinga,
De Marren 31, 9005 MS Wergea.
Tel. 058-8448499
E-mail: wigle@impactpoeder.nl

Bankrelaties:

College van Kerk- rentmeesters:

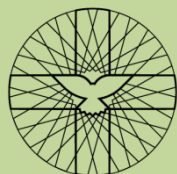
Banknummer: NL68 INGB 0000 6406 45.
t.n.v.: Kerkvoogdij Wartengahe te Warten.

College van Diakenen:

Banknummer: NL40 RABO 0373 7396 56
t.n.v.: Diaconie Warten.

HERVORMDE GEMEENTE WARTENGAHE

Warten - Warstiens - Wergea

**Kijk ook eens op de
website**

www.wartengahe.nl

Voorganger

Ds. A. Buizer-Tchiengang
De Welle 48
8939 AT Leeuwarden
058-2159100

Contact pastoraal werk

Janneke de Ruiters-
Donkersloot
Palmastrjitte 6
9005 MJ Wergea
058-8435549

Kopij inleveren bij

Antsje de Boer-v.d.Woude
De Marren 45
9005 NS Wergea
058-2552329
boerdejan@kpnmail.nl

Preekrooster

**Mei en Juni 2020 geen dienst i.v.b. met Corona maatregelen
Indien mogelijk weer kerkdiensten in de maand juli.**

Juli 2020

05	09.30 uur	Warstiens	Ds. A. Buizer-Tchiengang	
12			Geen dienst	
19	09.30 uur	Warstiens	Dhr. T. de Jong	
26			Geen dienst	

Augustus 2020

02	09.30 uur	Warstiens	Ds. J. van Doorn	
09	??????	Warten	Ds. Tj. Bloem	In de geref. kerk
16	09.30 uur	Warstiens	Dhr. T. de Jong	
23	09.30 uur	Warten	Ds. A. Buizer-Tchiengang	
30			Geen dienst	

September 2020

06			Geen dienst	
13	09.30 uur	Warten	Ds. A. Buizer-Tchiengang	
20	09.30 uur	Warstiens	Ds. A. Buizer-Tchiengang	
27	09.30 uur	Warten	Ds. J. van Doorn	

Oktober 2020

04	09.30 uur	Warstiens	Ds. A. Terlouw	
11	09.30 uur	Warten	Ds. A. Buizer-Tchiengang	
18	09.30 uur	Warstiens	Ds. A. Buizer-Tchiengang	
25	09.30 uur	Warten	Ds. H. Post-Knol	

